

se liší jen v detailech, jest ovšem dáti žal. úřadu za pravdu, leč s druhé strany sluší, jak svrchu bylo vyloženo, po rozumu zákona trvati na tom, že pro použití předpisů § 4 jest rozhodující, zdali známka obsahuje určitý znak veřejný. Obraz lva v nejružnějším provedení, také heraldickém, jest emblemem, jen se vyskytuje nejen ve velmi mnohých znacích veřejných, nýbrž jehož se užívá také zhusta jako symbolu, dekorace a pod., v různých vztazích, a to i v životě obchodním. Obraz lva v provedení heraldickém bude ve většině případů míti ve větší nebo menší míře podobnost se lvem ve státním znaku republiky čsl. Odpovědělo by však po názoru soudu duchu onoho předpisu zákonného, kdyby již pro tuto podobnost samu bylo užívání heraldických lvů ve známkách všeobecně zabráněno. Aby zákaz podle § 4 známk. zák. byl odůvodněn, nestačí pouhá shoda v některých základních prvcích, nýbrž musí k této vnější podobnosti obrazu lva přistoupiti ještě určité pozitivní elementy, které takovému obrazu ve známce se vyskytujícímu dodávají rázu znaku, a to v daném případě znaku státního.

Žal. úřad však podle znění rozhodnutí neuvedl a patrně ani nezkoumal, jsou-li dány určité zvláštní okolnosti, dodávající známkovému lvu charakter znaku, nýbrž omezil se právě jen na srovnávání podobnosti lvů, máje za to, že již tato podobnost poskytuje podklad pro použití § 4 známk. zák.

Z uvedených důvodů bylo nař. rozhodnutí založené na mylném výkladu zákona zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 4466.

Z n á m k y: * Zákon z 19. prosince 1921 č. 479 Sb. nebrání zápisu známky, která obsahuje červený kříž ve žlutém poli.

(Nález ze dne 2. března 1925 č. 4166.)

V ě c: Firma Julius M., spol. s r. o. v Bregenzu (adv. Dr. Otto Gellner z Prahy) proti ministerstvu obchodu (odb. rada Kar. Weber) o ochrannou známku.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím vyslovilo žal. min. dle § 21 lit. d) zák. ze 6. ledna 1890 č. 19 ř. z., vyslechnuvši st-lku, že známka pro ni u obch. a živn. komory v Praze pro potraviny, požívatiny a výživné přípravky k zápisu přihlášená a tam pod č. — zapsaná neměla býti vzhledem k ustanovení § 3 č. 4 cit. zák. zapsána. Zároveň min. nařídilo její výmaz ze známkového rejstříku.

V důvodech nař. rozhodnutí konstatuje se, že zmíněná známka obsahuje mimo jiné obraz červeného (ženevského) kříže a jest proto dle zák. z 19. prosince 1921 č. 479 Sb. a § 3 č. 4 známk. zák. z registrace vyloučena.

K námitkám stěžující si firmy, že obrazec červeného kříže jest pouze podřadnou součástí celé známky, jejíž podstatnou částí je čtyřcípá hvězda, která však není podobna červenému (ženevskému) kříži a

že také obrazec červeného kříže ve známce podstatně se liší od ženevského kříže, neboť má delší ramena, a že kromě toho je v této známce jak zmíněná hvězda, tak i křížek na podkladě žlutém a nikoli v bílém poli, bylo podotknuto, že červený kříž uprostřed čtyřcípé hvězdy jest ve známce zcela takový a svým provedením upomíná na červený kříž ženevský, při čemž rozdíl v barvě podkladu nutno označiti za nerozhodný, ježto chránitelce jest možno provésti svou známku v kterékoliv barvě a provedení.

Ve stížnosti do tohoto rozhodnutí podané namítá st-lka, že žal. úřad, vycházejí z mylného právního názoru, že chránitelce známky jest možno provésti známku v jakékoli barvě a provedení, dospěl k závěru, že známka její jest ze zápisu vyloučena a nařídil její výmaz, poněvadž majitelka známky by mohla užívatí jako známky červeného kříže na bílém podkladě.

Námítku tuto uznal soud důvodnou, vycházejí z těchto úvah:

Zákonem z 19. prosince 1921 č. 479 Sb. jest zakázáno užívatí znaku Červeného (ženevského) kříže, t. j. kříže barvy červené na bílém poli, chráněného ženevskou úmluvou ze 6. července 1906 č. 191 ř. z. z r. 1911.

Podle ustanovení § 21 lit. d) náleží min. obch. právo zkoumati, zda zapsaná známka jest způsobilá k zápisu a může naříditi, aby byla vymazána známka, která se k zápisu nehodí.

Z povahy věci plyne, že úřad, když zkoumá známku, musí ji míti před očima v tom provedení, jak byla předložena k zápisu, resp. zapsána. Dospěje-li úřad k tomu, že známka v té formě, jak byla k zápisu předložena, po případě již zapsána, není způsobilá k zápisu, nařídí výmaz. Při tomto přezkoumávání přirozeně nemůže úřad přihlížeti k tomu, zda snad majitelka známky nebude jí používati se změnami, a nemůže vyloučiti známku ze zápisu, resp. naříditi výmaz zapsané známky již proto, že není vyloučena možnost, že chránitelka bude známky užívatí v jiném provedení a přijde do kolise se zákonitými předpisy. V daném případě neobsahuje známka stěžující si firmy červený kříž v bílém poli, nýbrž červený kříž ve žlutém poli.

Názor žal. úřadu, že rozdíl v barvách je nerozhodný, ježto chránitelce jest možno provésti svou známku v kterékoliv barvě a provedení, a z něho plynoucí obava, že by st-lka mohla používati své známky s přizpůsobením kříže na ní co do provedení a barvy takovým způsobem aby se rovnal ženevskému kříži, jsou bezpodstatné. Je-li používání ženevského kříže zákonem z 19. prosince 1921 chráněno a nedovolené používání jeho pod trestní sankci postaveno, pak ovšem tímto speciálním zákonem jest zakázáno, aby známka, jinak sama přípustná, nebyla používána v provedení a barvách ženevského kříže. Z toho však neplyne, že by nebylo lze jí používati v provedení registrovaném a jak řečeno nezávadném.

Ježto nař. rozhodnutí založeno jest na mylném výkladu zákona, bylo je zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 4467.

Živnostenské právo. — Administrativní řízení.
— **Řízení před nss-em: I. Instanční pořad ve věcech živnostenských v Podk. Rusi. — II. Rozhodnutí per saltum je rozhodnutím nepřít-**